

نورِ بشرِ دَا مَسْئَلَهٗ کُھلِیا تے
شِبِ اسری تے گلِ مُکِ گئی
وِچِ مَلکاں دے یارِ سداے
تے ہفتِ سماء تے گلِ مُکِ گئی

نورِ بشرِ دا مسئلہ کھلتا ہے
شبِ اسراہیٰ تے گلِ تنک گئی

وِجِ ملکاں دے یارِ سداے
تے ہفتِ سماء تے گلِ تنک گئی

بُرَق بُراق سواری آئی

جبرائیل رکاب تھمائی

حضرت جدون پوشاک وٹائی

کعبہ پیندے، زلف اٹھیندے، ملک اکھیندے

ٹٹ گئے مان حسیناں دے

تے محبوب خدا تے گل رنگ گئی

جبرائیل کھڑا جد آوے

ہتھ بندھ کے پیغام سناوے

آج سوہنیا یمنوں رب بلاوے

سچیں نوپندے، بوسے دیندے، قدم چھیندے

ملک جنہاں دیاں نعتاں گاوں

تے حمد و ثناء تے گل تک گئی

رات رنگیلی کیا رنگ لایا
کالیاں کملیاں جے رنگ پایا
آج نبیاں رب بخت لگایا
مُرسِل سارے، گرنِ نظارے، صدقے دارے

آج کون امامِ رسولانِ دا
تے مسجدِ اقصیٰ تے گل تک گئی

مُوسٰی دِی کوہِ ظُور تِیاری
حکمِ ہویا نعلین اُتاری
نہن آگئی آج محبوبِ دِی واری

خُوراں آون ، نعتاں گاون ، یارِ مَناون

تھم تھم تھم تھم تھم تھم تھم تھم
تے عرشِ علی تے گلِ مک گئی

فرش کولون شاہ عرش تے چڑھیا

اوہ کسے جا مُول نہ اڑیا

وَطن اپنے دا رستہ پھڑیا

دیس پُرانے، من نُوں بھانڈے، سب کچھ جانڈے

مَنْزِل ملکاں دی ختم اٹھائیں

تے جاسد رہ تے گل تک گئی

اودھ اُس وطن سدا ہائے

جنتے پیر کے نہ پائے

لَقَامِنِی دے سدا آئے

آئین فرودا، لادہ سست پردہ، بھینش بشر دا

شک مخلوق میثاؤن کارن

تے اُولَی تے گل تک گئی

رب کہیا محبوب پیارا
ایہ جگ اوہ جگ تینڈا
سارا تو مختار اس جگ دایارا

مرضی میری ، تابع تیری ، لا نہ دیری

جو منوانی آج منوالے

تے حسب و رضا تے گل تک گئی

حضرت جدوں تشریف لیاے
بستر گرم تے ہوا پی آوے
سیتان چار گزار سدھائے
گنڈا، پانی چلدا، مجھوٹا پلدا
من نہ من نہ مرضی تیری
رات پکارتے گل مک گئی

نور بشر دا مسئلہ کھلیاتے
شبِ اسرار کی تے گل تک کی
مرتب از

محمد ارسلان اعوان

muhammadarslanawan703@gmail.com

انجمن فروغ اسلام قبا